

MEMÒRIA DE SECRETARIA 2011

El 2011 ha estat un any en el que ha calgut que l'Acadèmia ajusti la seva existència. Ajustaments interns, per un canvi de president, per una redefinició de les tasques de secretaria, per uns canvis en la Junta de Govern, però sobretot ajustaments forçats per unes noves circumstàncies externes, prou conegudes i que han influït en l'economia i les consideracions socials en que es desenvolupen les nostres tasques.

No sembla però que els canvis externs hagin acabat, sinó que som en un preludi i els actes de l'òpera que seguirà de ben segur ens modificaran definitivament els cànons de les nostres actuacions en l'escenari que ens és propi.

Els canvis es poden aprofitar per a lamentar que mai més res tornarà a ser com era o considerar que són una oportunitat per a relançar les activitats de l'Acadèmia, aprendre d'errors passats sense lamentacions poc útils i menar una vida més austera, sense despeses que s'han demostrat supèrflues.

En aquest sentit, es podria dir que si analitzem la trajectòria de les institucions com la nostra en els darrers decennis i intentem copsar els trets que les han estat definint i en certa manera encara les defineixen des d'un punt de vista extern, i faig èmfasi en l'extern, hi ha prou gent que pensa i ha fet avinent que les acadèmies són institucions caduques. Un exemple d'aquesta línia de pensament es va escoltar en l'acte d'inauguració del curs de les acadèmies catalanes.

Sense entrar a jutjar si la percepció sobre les acadèmies és o no certa, el que sí cal assumir és que cal millorar-ne la imatge pública d'una forma encertada i adient. Fent un repàs a les nostres activitats dels darrers anys, la projecció exterior de l'Acadèmia, amb moltes actuacions prou lloables, ha estat poc evident per a la societat.

Aquest debat ja s'encetà fa uns anys en el si de la nostra casa i fins el moment present estem intentar aprofitar aquesta mirada interna per a fer canvis. Reunions, el llibre blanc, la proposta de canvi d'estatuts... ens haurien de fer canviar la forma d'actuar?

Potser l'Acadèmia hauria de ser capaç d'engrescar els seus membres perquè siguin participants en més nombre, i en un nombre més gran, de les seves tasques i llavors serà més senzill engrescar la societat que l'envolta. En el si de la institució les tasques positives podrien d'una banda obrir reflexions sobre el procés de triar els nous membres i de l'altra programar activitats més atractives. Els demano, senyors acadèmics, que reflexionin en aquest sentit.

Seguint amb el tema, si tot simplement fem un repàs dels actes de l'Acadèmia en els anys anteriors, podem constatar que fins a finals del 2010 molts dels actes han estat relacionats amb l'ingrés de nous acadèmics. No obstant, cal destacar en els dos darrers anys l'esforç endegat per pràcticament totes les seccions per a organitzar taules rodones i conferències, algunes de les quals han estat prou concorregudes i totes d'alt nivell científic. També podem constatar que a primers del 2011, hi havia més de quaranta discursos d'ingrés pendents

Traduint això darrer a paraules més planeres, potser vol dir que els elegits han tingut poc interès en entrar a la casa, i com a conseqüència no el tindran en el futur per assistir als actes. Potser hem de plantejar que cal parlar d'acadèmics de tarja de visita i d'acadèmics actius, i així

crear una nova categoria d'acadèmic en els estatuts. Estadísticament parlant, a primers del 2012, la mitjana de temps transcorregut des d'un nomenament fins la lectura del discurs supera àmpliament els dos anys, quan el Reglament i els Estatuts en marquen un, prorrogable a un altre. Recordem que recentment s'han hagut de revocar nomenaments.

Voldria fer des d'aquí una crida als acadèmics numeraris, que són els que elegeixen els nous membres de la casa, perquè reconsiderin els seus criteris a l'hora de proposar-ne de nous. Des de la secretaria s'ha endegat la tasca de fer una estadística que relacioni l'assistència als actes amb els proposants de nous acadèmics "no llegits i no assistents" i potser això fora útil, si més no per a fer-nos reflexionar a tots plegats. No es tracta en absolut de voler fer una crítica, sinó de reflectir unes dades objectives.

En tot cas, sembla evident que quelcom ha de canviar pel que fa a la cooptació de membres de la Institució. Crec que cal pensar en persones que es puguin implicar en la vida de la casa, més que en fer acadèmics com a reconeixement d'una trajectòria més o menys d'excel·lència en el conreu de les ciències farmacèutiques. I això és molt probablement aplicable a la resta d'institucions com la nostra.

Si volem sobreviure en els propers anys, arribant finalment a Ítaca, tot superant l'Odissea que ens espera, hem de ser capaços d'ajustar-nos a unes noves demandes des de l'excel·lència que segurament hem assolit. Probablement, si tinguéssim una nomenada prou gran en el món de la cultura, encara que tan sols fos la farmacèutica, no tindríem tants problemes per fer més gran la nostra seu.

En un altre ordre de coses, i seguint la moda actual, cal possiblement ser més explícits en fer avinent a la societat l'ús que fem del que ens atorga per a funcionar. Serveixin com a exemple la celebració dels 500 anys de la Concòrdia, tal com ho va ser la dels 50 anys de la casa. De tota manera, la publicitat, el màrketing o la comunicació, com en vulguin dir, són millorables i podem i hem de fer aquest esforç.

Ben al contrari, i tornant a temes més terrenals, val a dir que el Museu Cusí sí que gaudeix de bona salut relacional i que s'ha aconseguit que s'impliqui en la vida del Masnou, on te la seu.

Per últim, és tasca del Secretari fer recompte dels actes que s'han dut a terme l'any de l'acadèmia recentment traspassat:

- Cap discurs d'ingrés d'acadèmic numerari
- 6 discursos d'ingrés d'acadèmics corresponents
- 3 actes en relació amb la commemoració del 500 aniversari de la Concòrdia
- 8 actes de les seccions (2 de la primera, 2 de la segona, 2 de la tercera, 1 de la quarta, 2 de la sisena i 1 de la setena). El fet que això darrer sumi 10 és perquè dos actes s'organitzaren conjuntament entre dues seccions.

A més s'han iniciat les activitats d'una nova Comissió, inspirada i dirigida pel Dr. Piulats, que ha d'activar en el futur el paper científic de l'Acadèmia. També cal remarcar la contribució de la nostra acadèmia en la reunió d'acadèmies iberoamericanes de farmàcia, que s'esdevingué a Cartagena.

És adient remarcar també avui que l'any 2011 diversos acadèmics de la casa prengueren possessió en d'altres acadèmies:

- Acadèmia de Medicina, Barcelona: El Dr. Jané com a numerari i els Drs. Ylla-Català i Sorní com a corresponents.
- Real Academia de Farmacia, Madrid: El Dr. Ventura com a corresponent
- Academia de Farmacia del Reino de Aragón, Saragossa: El Dr. Fausto Garcia Hegardt, com a numerari

En aquest any passat, hem hagut de lamentar el traspàs dels Drs. Boquet, Vila Jato i Sandberg (acadèmics corresponents), així com de l'acadèmic corresponent electe Dr. Cazin qui no arribà a llegir el seu discurs.

El Dr. Iglesias passarà avui a acadèmic emèrit, fet del que es fa el reconeixement adient.

En aquests moments hi ha 1 prseident i 2 acadèmics d'Honor, 18 acadèmics emèrits, 38 acadèmics numeraris, 1 acadèmic supernumerari a petició pròpia, 69 corresponents que viuen a Catalunya i 44 que viuen a la resta de l'estat. També hem comptat 41 corresponents estrangers. En relació amb aquests nombres vull destacar la tasca del Dr. Canela, intentant que les llistes de que disposem reflecteixin la realitat.

Per últim, i per a no cansar-los més acabo desitjant que el curs que comença avui ens marki l'inici de moltes i atractives activitats i que puguem, aprofitant que els Reis Mags encara ens deuen escoltar, aconseguir l'aplicació de la nostra seu